

Bozsó Ferenc (Zenta, 1906. okt. 8. – Kalocsa, 1978. dec. 21.) ny. városi főmérnök. 1936-ban költözött Kalocsára. Az érsekuraldom mérnöki hivatalába került beosztott mérnöknek. Első nagyobb munkája Böd–Bakodon a termelési ágak felmérése és térképezése volt. 1938-ban, a hivatalvezető főmérnök nyugdíjazását követően kinevezték a mérnöki hivatal vezetőjévé. Kalocsa működése alatt több alkalommal behívták katonának a magyar hadseregbe. Katonaként főként hadmérnöki teendőket látott el. **1948. szeptember 1-én városi szolgálatba állt, ahol hamarosan a műszaki osztály vezetője lett. E posztot 1968-ig, nyugdíjazásáig töltötte be. Városi mérnökként legnagyobb munkája a kalocsai temető felmérése, feltérképezése volt. Későbbi kutatási tevékenységére jelentős hatással volt a Múzeumok és Műemlékek Országos Központja által 1951-ben készített *Kalocsa városképi és műemléki vizsgálata* című, közel száz oldalas tanulmány, mely elkészítésében közreműködött. Közreműködését, elsősorban, helyismeretén alapuló tanácsai jelentették. E tanulmány készítette arra, hogy behatóan foglalkozzon a város múltjával, a műemlékek felkutatásával és védelmével.** A Főszékesegyházi Könyvtárban és az Érseki Levéltárban kutatott, nyomozott a város múltja, az egyes műemlék épületek története után. Foglalkozott a kalocsai ipar, kereskedelem és közlekedés történetével. Feldolgozta a város üzeleinek és a városi tűzoltóság múltját. **1963-tól haláláig tagja volt Kalocsa Város Tanácsának. Hivatali munkája mellett nagy gondot fordított a város műemlékeinek megóvására, felújítására. *Kalocsai műemlékek hasznosítása és megóvása* címmel országos pályázatot nyert 1958-ban.** Kalocsa Város Tanácsának műemléki albizottsága tagja volt. Javaslatára helyeztek el a kalocsai műemlékeken emléktáblákat, valamint emléktáblákkal jelölték a kalocsai illetőségű személyekről elnevezett utcákat. A hatvanas-hetvenes években Kalocsa kulturális közéletének egyik megbecsült tagja volt. **A kezdeményezésére alakult Értelmiségi Klub elnökeként, később titkáráként és a Katona István Társaság titkáráként a városi közművelődés szervezésében meghatározó személyiség volt. Szervező munkája mellett helytörténeti kutatásokat végzett.** Foglalkozott a kalocsai ipar, kereskedelem történetével. Gyűjtötte a nevezetes kalocsai személyek életrajzi adatait. Közéleti és hivatali munkájáért nyugdíjazása alkalmával a *Munka Érdemrend* ezüst fokozatával, 1975-ben Kalocsa közéletében kifejtett tevékenységéért „Kalocsa díszpolgára” címmel tüntették ki. Ismeretterjesztő munkásságáért a TIT-től *Bugát Pál Emlékérmét* kapott Helytörténeti tárgyú dolgozatai cikkei a *Katona István Társaság tanulmányai Kalocsáról* című tanulmánykötetben, valamint a *Kalocsa és Vidéke* hetilapban és a *Petőfi Népe* napilapban jelentek meg. Sajnos, 1976 őszén megbetegedett, és betegségéből teljesen már nem gyógyult meg. Sírja a kalocsai temetőben található. Születésének 100. évfordulója alkalmából, 2006. október 9-én felavatták Bozsó Ferenc emléktábláját egykori lakóháza falán, amelyben negyven évig élt és dolgozott. Később a képviselőtestület a megtört vonalvezetésű Sörház közt két részre osztotta. Az utcának a Szent István út és a Tomori Pál utca közötti része a *Bozsó Ferenc utca* nevet kapta, a Tomori Pál utca és a Híd utca közötti részének a neve továbbra is *Sörház köz* maradt.